

Odense D. 1. April 1933.

Mine Venner!

De bliver saa meget om, hvad andre joar ud af Markens² Foredrag og et Samvær med ham. Jeg maa ogsaa have lov at udtale mig.

Jeg synes jo, at det er store Oplevelser, man er ude for, saa store, at man vel knap falder det. Man falder knap, at man selv er et led i den Kæde, det lykkeligvis der bedder Udviklingen, at selve Livet. Historien gennem Tiderne er forvidsagt af Mennesketidens Fæle, og at Menneskene i Nutiden er saa lidt opmærksomme derpaa.

I sin Tid profeterede Moses og dens Tids Profeter. Kristus komme til Jorden, og da man endelig kom og stod midt iblandt dem, kendte de ham ikke, og de maaned, spottede og forfærdede ham til stor Forargelse for de par Fyrtænder, der stod ham nær og som elskede ham, som man elskede dem. For dem adbaandede man sig da ogsaa og forkyndte at man vilde komme igen. Naar de spurgte ham: Hvornaa Fere, svarede man, at det ved kun Gud, men man skulde komme som en Tyv om Natten, og der skulde være Forfølgelse, Jordbælv, Krig og Ufred, Sød og Elendighed.

Altsammen sker det i vore Dage. Endnu er man dal her, handler kun om det samme.

Engang var det Johannes, der forberedte Vejen, og
de troede man var den, der var bebudet skæde
komme. Men Johannes selv sagde, at der vilde
komme En efter man, der var store. Han var
kun den Rist, der raabte i Fikenen og som forbe-
redte Vejen.

I et Brev fra Löw, skrevet i August 1930, sei jeg,
at Fr. Steiner i et Foredrag 1910 har udtalt at
der i 1930 vilde udgaa en stor ny Aandskæde
fra Norden. Han har vel ogsaa dermed ment, at
der vilde komme En, der var store end man.
Han har kun villet forberede Vejen og lemmene
paa det, der senere skæde komme.

Ja, man maa jo gaae i sin Fimne over at se,
hvad der nu sker. Havde man selv levet, vilde
man sikkert have modtaget den nye Kæde og
den Fori med adskillige. Men hvad gør hans
Prædike, der nu kaldes man. En spottes og maaske
akkurat som dengang. Tidene varles altsaa gaae
suk for Profetierne Opfyldelse.

Men, naar det mest aandeligt udviklede menneske
kun er at ligge ved et 2 aars barn, eller kun det,
ja hvad kan man saa ikke vente endnu.
Saa har man jo alle mange aandelige Børn-
domme at skulle igennem. Men Tiden ligger den
sikkert alle. For den der kan læse er alt Videns,
der udgaa fra Mærkens? Haand.

Selvfolgelig kan nye Kærlighedsdraber, det enkelte Væsen, ikke indgaa Forbindelse med de andre, saadan: Tolerance, Misundelse, Bagtalelse o. s. v. og blive til et stort Kærlighedsøcean.

Man kender sigelsen fra Bibelen om: at Bønder stod dekket til Kongens omme Bøjlling, men ^{ikke alle} Gæsternes Redning var ikke nye - og der skæde blive Graad og Tænders Guidsel.

Ja, saadan er det ogsaa i Sag. Tristis var ikke den sidste der skæde Bønnen og disse onde Aander ud af Himmelen.

Allerkulst vilde jeg raabe det ud til alle Folkeslag, men det vilde skæde mere end gavne, derfor skæde dette bevilgges i Arkiv til senere Stages Overlevering, da skæde de vide, at vi dog var nogle, der vidste at gyde Olie paa vor Lampe.

Maaske skæde Profetierne om: at de Gyde skæde blive Løsen for de Aldre ogsaa gaa i Opfyldelse. De Fiske blive de Sidste.

Guid, jeg takker dig, at du vaagede over det Tæppe der ligger Himmelen, at vi ikke betraadte de andre Veje, der Vejene er mange, men kun faa ere Rette, jeg takker dig at du sendte din Tai for at vise os Vejen, Sandheden og Ligt endvi engang.

Vi er alle paa Fligt ud af den (Hav) Have vi hode de var "Paradise Have", saa stor er Guido Kærlighed at den man elsker nye og lykkelig man. Det var det det kendte, blev Morgen og Sag. Kærlig Fiden til dem begge
Paa Gennem Dunder. Deres Havn Fiden.